

Evangélikus Kántorlevél

— Szerkeszti: Finta Gergely —

Tamásy Tamás

A békesség ösvénye

Amikor Jézus közeledett az Olajfák hegyének lejtőjéhez, a tanítványok egész sokasága örvendezve, fennhangon dicsérni kezdte Istent mindazokért a csodákért, amelyeket láttak, és ezt kiáltották: „Áldott, a király, aki az Úr nevében jön! A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!” A sokaságból néhány farizeus ezt mondta neki: „Mester, utasítsd rendre tanítványaidat!” De ő így válaszolt: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak kiáltani.” Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta, és így szólt: „Bár felismerted volna ezen a napon te is a békességre vezető utat!” (Lk 19,37-42a).

Mindnyájan álltunk már dombtetőn, el tudjuk képzelni a tanítványok elé táruló panorámát: a kezdetben még parányinak tűnő, de közeledve egyre élethűbbé váló embereket, fákat, házakat. Ahogyan a lejtőn a város felé közeledve nőnek szemükben a tárgyak, úgy a szívükben egyre nő a lelkesedés is. Mint lavina a hegyekben, úgy növekszik, dagad, duzzad közöttük az ujjongás, ünneplés, lelkesedés. Hogyne lelkesednének, amikor sokéves vágyukat látják beteljesedni: Jézus messiásként vonul be a szent városba! Annyiszor végigálmodott, de hangosan soha ki nem mondott óhajuk most válik igazán valóra! A nagy ünneplésben hogyan is vehetnék észre, hogy ez az út nem fölfelé, hanem lefelé vezet: nem a királyi trónhoz, hanem a golgotai kereszthez! Jézus valóban az ujjongó tömeg szolgálatára indul a hegytetőről. De ezt a szolgálatot nem uralkodó királyként fogja elvégezni, ahogyan várják tőle, hanem mindenkinek kiszolgáltatva, a keresztfán függve.

Olvasva az igét, ujjongjunk együtt a tömeggel! De ne a győztes hadvezérnek szóljon az ének, hanem a kereszten szenvedő, s mégis a bűn és a kísértő felett győzedelmes Békesség Fejedelmének!

Akik Jézust körülfogva egyre közeledtek a lejtőn vágyaik városa felé, ujjongva énekelték a karácsonykor angyalok ajkáról elhangzott üdvözlés átalakított formáját: „A mennyben békesség, és dicsőség a magasságban!” A mennyben békesség van! Még akkor is, ha Isten egyszülött Fiát az emberek végletesen

félreértik. Még akkor is, ha Őt emberi vágyak, óhajok és elképzelések megvalósítására akarják felhasználni. Még akkor is, ha Isten megszülött Fia éppen a kereszt felé halad. A mennyben békesség van, mert Isten még ezek után sem készül háborúra. Isten nem a hadak ura, hanem a békesség Istene. Az Olajfák hegyéről Jeruzsálemben vezető út nem a hadak útja, hanem a békesség ösvénye.

A mennyben békesség van, mert Isten nem csatára készül ellenünk, hanem a kereszt felé haladó Jézusért bűnbocsánatát ajánlja fel nekünk. Micsoda kegyelem ez! Hiszen a biztos vereség helyett a biztos győzelem vár reánk! Az elkerülhetetlen pusztulás helyett Isten valódi, örvendező életet kínál nekünk! Ezt felismerve valóban ujjonghatunk, örvendezve énekelhetünk. Sőt, nemcsak énekelhetünk, hanem Isten dicséretét zengve kell is énekelnünk. Énekünkkel fennhangon kell hirdetnünk: a mennyben békesség van, ezért megy Jézus a gergoi kereszt felé! És mert Jézus a kereszt felé megy, békesség lesz a földön, az emberek szívében is! Ezt kell szólnunk, hirdetnünk, a világba naponként beleénekelnünk: a földi békességet megvalósítani nem földi háborúkkal, hanem egyedül a mennyei békességgel lehet! Mert ha nem tesszük, a kövek fognak kiáltani helyettünk. És ha már csak a kövek maradnak, az azt jelenti: nincs tovább békesség! Nincs többé Jeruzsálem, nincs többé hozsannázó tömeg. Csak romos, füstölgő falak, melyek azt kiáltják: „Bár felismerted volna a békességre vezető utat!”

Jézus figyelmeztet: ne várjunk addig, amíg a kövek kiáltanak! Ne várjuk meg, amíg a békétlenség romos kövei az utánunk jövőknek borzalmas kiáltásként fogják tudtul adni: ez a nemzedék hozsannázott ugyan, de a hadak útjának gondolta a békességre vezető utat. Ne várjuk meg, hanem úgy kövessük énekelve Jézust, mint akik tudják, hogy Vele mindenkor a békesség ösvényén haladnak.

A békesség ösvénye a gergoi kereszt felé vezet, és a húsvéti üres sírnál ér véget: bűn, halál, pokol hatalma legyőzött. Egyedül ezért lehet békesség a földön, s az én szívemben is. Bár a bűnök sokszor erőt vesznek rajtam, gondok, kétségek gyötörnek, de a mennyei békesség elvehetetlen öröme a szívemnek. Ezt kiáltom világgá, ezt hirdetem a kövek helyett. Kegyetlen hirdetek a kegyetlenség helyett. Békességet hirdetek a háborúság helyett. Életet hirdetek a halál helyett! Ámen.

Evangelikus kórustalálkozó Észak-Pest megyében

Több évtizedes hagyománya van Pest megyében a kórustalálkozóknak. A megyei gyülekezeti énekkarok évenként egyszer, Cantate vasárnapján találkoztak. Két évvel ezelőtt a területrendezés miatt a Pest megyei egyházmegye kettévált északi és déli részre. A két területre 14-14 anyagyülekezet került. A korábbi években az okozott nehézséget, hogy nehezen találtunk olyan templomot, amelybe